

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

VIDAS PASADAS

Estats Units, 2023

Direcció: Celine Song

Guió: Celine Song

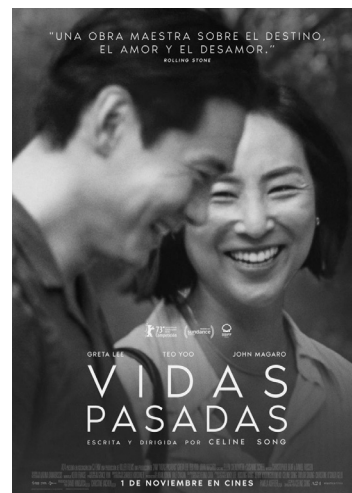
Intèrprets: Greta Lee, Yoo Teo,
John Magaro, Jonica T. Gibbs

Durada: 105 min

Gènere: drama romàntic

Idioma: anglès i coreà

Data d'estrena: 03/11/2023

El destí i els records de les nostres vides passades

En la tradició coreana, l'In-Yun és el destí, i significa que no podem controlar qui entra a la nostra vida, qui en surt i qui es queda. Segons aquesta tradició, cada trobada, cada moment, fins i tot el més petit i aparentment insignificant, passa per alguna cosa. I la nostra vida no és més que una successió de situacions incontrolables derivades d'aquest destí predeterminat. Partint d'aquesta premissa tan arrelada a la cultura coreana, la directora coreana-canadenca Celine Song ha construït la història de "Vidas pasadas", el seu debut en la direcció després d'una sòlida experiència com a directora teatral. La seva òpera prima s'ha rebel·lat com un dels debuts cinematogràfics més elogiats de l'any i apunta amb força a la temporada de premis que comença a finals de novembre.

De fet, "Vidas pasadas" és un film amb fortes connotacions autobiogràfiques. Quan era adolescent, els pares de Song van emigrar des de Corea del Sud al Canadà, i la jove directora va patir una certa crisi identitària entre els lligams sentimentals de la seva terra natal i els canvis socials i nou context del país d'acollida. Posteriorment, Song es va afincar als Estats Units, on s'ha construït una reputada carrera teatral fins que ha fet el salt al món cinematogràfic. A partir d'aquests records i aquests apunts de vida, "Vidas pasadas" és un film que respira autenticitat des del primer fins al darrer fotograma. Treballant amb un material tan sensible, Song esquiva hàbilment qualsevol temptació de sentimentalisme barat, de clichés gastats o de fórmules prefabricades. En aquest sentit, la seva òpera prima té el mèrit extraordinari de semblar una pel·lícula nova, moderna i original quan en realitat explica una història que hem vist mil vegades a la pantalla. I aquest és segurament el secret dels grans cineastes, fer que tot flueixi, que tot sigui natural com la vida mateixa, i que darrere l'aparença de la simplicitat s'amagui un discurs profund sobre la naturalesa humana.

Tot això i més és "Vidas pasadas", que estructuralment es construeix en tres temps narratius: el final de la infància, la joventut i l'edat adulta. Com en la vida real de la directora, els pares de Nora (Greta Lee) decideixen deixar Corea del Sud i emigren al Canadà a la recerca de noves oportunitats professionals. Aquesta decisió sobtada truncherà la profunda complicitat que Nora havia establert amb el seu amic Jung Hae Sung (Teo Yoo). Això ho explicita Song en una de les seqüències clau del primer segment, quan a la tornada de l'escola, els camins dels dos nens es bifurquen i com a

espectadors no sabem si mai es tornaran a retrobar. I si, en cas que es retrobin, aquell vincle especial haurà quedat diluït o esborrat pel temps.

Els atzars de la vida portaran, efectivament, a un retrobament en dos temps, del que convé no desvelar-ne detalls en aquest text. Aquesta estructura narrativa permet a Celine Song desenvolupar una riquíssima reflexió sobre l'evolució vital dels protagonistes, sobre el pes del destí que esmentàvem al principi, i sobre les nostres vides passades -a les que es refereix el títol del film- que a vegades volem recuperar. És possible, es pregunta Song, reprendre la relació amb algú amb qui havíem tingut una relació especial si aquella persona, passats els anys, ja no és la persona que nosaltres, per més que vulguem, havíem conegut? Els records, els sentiments i els tortuosos atzars de la vida es combinen sota l'atenta i sensible mirada de la càmera de Celine Song per teixir una de les històries d'amor més sinceres i commovedores que hem vist al cinema els darrers anys. "Vidas pasadas" no sembla per res la pel·lícula d'una debutant, és una obra d'una maduresa enlluernadora, d'una delicadesa pels detalls extraordinària, que s'ha guanyat a pols aparèixer per mèrits propis en tots els rànquings de millors pel·lícules de l'any.

Paco Vilallonga
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona